

ΣΤΗΝ ΚΟΙΛΑΔΑ ΟΠΟΥ ΛΑΤΡΕΥΤΗΚΕ Η ΘΕΑ ΑΡΤΕΜΙΣ IN THE SACRED VALLEY OF THE GODDESS ARTEMIS

Text by **Katerina I. Anesti** / Photos by **Mara Desipris** (D-TALES)

Η μεγάλη Στοά σε σχήμα Π με το αίθριο, στον αρχαιολογικό χώρο του Ιερού της Αρτέμιδος Βραυρωνίας

The Grand Stoa (a Pi-shaped colonnade with an atrium) within the archaeological site of Sanctuary of Artemis at Brauron.

«**Τραγουδώ** την Άρτεμη τη χρυσόβελη και πολυθόρυβη, τη σεβαστή παρθένα, την ελαφοτοξεύτρια, που ρίχνει τα βέλη της», γράφει ο Όμηρος. «Αυτήν που μέσα σε σκοτεινά βουνά και σε ανεμόδαρτες κορυφές χαίρεται με το κυνήγι και τεντώνει τα ολόχρυσα τόξα της, εξαπολύοντας βέλη στεναχτικά».

Περπατάμε στον ζωσμένο από καλαμιώνες και αρμυρίκια αρχαιολογικό χώρο Βραυρώνας. Αναδεύουν στον αέρα τα καλάμια με τις φουντωτές απολήξεις, όσο ο ήλιος χρυσίζει τους κίονες της δωρικού ρυθμού Στοάς (γύρω στο 420 π.Χ.), τα θεμέλια του Ναού της Αρτέμιδος, τον τρούλο του μεταβυζαντινού ναού Αγίου Γεωργίου (τέλος 15ου - αρχές 16ου αιώνα), τη σπηλιά που κατέρρευσε η οροφή της αποκαλύπτοντας τον τάφο της Ιφιγένειας. Της θυγατέρας που πήγε να θυσιάσει ο Αγαμέμνωνας προκειμένου να φυσήξει ούριος άνεμος και να σαλπάρει ο ελληνικός στόλος για τον Τρωικό Πόλεμο, ώσπου η θεά Άρτεμις έσωσε το κορίτσι. Έτσι, η κόρη του βασιλιά των Ατρείδων έγινε κλειδούχος ιέρεια της θεάς, όπως γράφει ο Ευριπίδης.

Στην εύφορη κοιλάδα που διαπερνά ο ποταμός Ερασίνο, ιδρύθηκε το ιερό της Βραυρωνίας Αρτέμιδος. Η παλαιότερη λατρεία ανάγεται στον 9ο αιώνα π.Χ. Η πρώτη περίοδος ακμής του ιερού τοποθετείται στον 7ο αιώνα π.Χ., ενώ τα πρώτα λατρευτικά κτίρια ιδρύθηκαν στον 6ο αιώνα π.Χ. Ακόμα αναβλύζει νερό από την αρχαία ιερή πηγή, όπου εντοπίστηκε μεγάλος αριθμός αφιερωμάτων στη θεά (8ος - 5ος αιώνας π.Χ.). Τώρα εκτίθενται στο παρακείμενο Αρχαιολογικό Μουσείο της Βραυρώνας, εκεί όπου ζωντανεύει η μορφή της θεάς.

Όλες οι μορφές ανασταίνονται εδώ: Η παρθένα Άρτεμις, προστάτιδα των μικρών παιδιών. Η Άρτεμις ως Πότνια Θηρών-Κυνηγέτις με βέλη, τόξο και σκύλο να κυνηγά το θήραμα. Η Άρτεμις Δαδοφόρος, ως θεά του Κάτω Κόσμου – φανερή η σχέση της με την Εκάτη. Η Άρτεμις Φωσφόρος και Πυρφόρος με την αναμμένη δάδα, ως θεά του φωτός που εξαγνίζει και τιμωρεί, που προστατεύει τον τοκετό. Η Άρτεμις Ταυροπόλος, αφού η σχέση της θεάς με τον ταύρο τής δίνει την ιδιότητα της θεάς της άγριας φύσης, αλλά και της γονιμότητας. Η Άρτεμις Κουροφόρος, που κρατάει στην αγκαλιά της ένα μικρό κορίτσι. Η Άρτεμις Νήθουσα, προστάτιδα της χειροτεχνίας και της υφαντικής. Η Άρτεμις προστάτιδα των άγριων ζώων. Η παρθένα θεά που στα Κλασικά χρόνια συνδέθηκε με τη Σελήνη.

Ξαναβγαίνοντας στον αρχαιολογικό χώρο γίνονται ζωντανές εικόνες όλα αυτά τα αναθηματικά ανάγλυφα. Ακούμε τον ήχο του ποταμού που τρέχει από την αρχαιότητα, μόνο που πλέον δεν είναι ορατός – κάποτε περνούσε ακριβώς πάνω από τις καλαμιές που τώρα θωρακίζουν την πίσω πλευρά της Στοάς. Κελαρύζει το νερό του κάτω από την πόρινη γέφυρα του 5ου αιώνα π.Χ.

Περπατάμε στη σκιά του λόφου, ανάμεσα σε ευκαλύπτους, κυπαρίσσια, ελιές, φραγκοσυκιές, λίγα μέτρα μακριά από τα υγρά λιβάδια. Είναι σαν τα εκθέματα να ζωντανεύουν και να συνθέτουν σκηνές της ζωής στα μέσα του 5ου και καθ’ όλη τη διάρκεια του 4ου αιώνα π.Χ., όταν το ιερό βρισκόταν στη μεγάλη του ακμή και πλήθη πιστών έφταναν για να κάνουν θυσίες, να ζητήσουν την προστασία της, ή σε πομπή για να πάρουν μέρος στα Βραυρωνία που τελούνταν κάθε πέντε χρόνια.

«Άκουσέ με, βασίλισσα πολυνόματη, του Δία σεμνή κόρη, Τιτανίδα, πολυθόρυβη, τοξεύτρια, ένδοξη, που σ’ όλους λάμπεις, Δίκτυννα θεά, και δάδα κρατάς, προσάτρια τοκετών, που τις ετοιμόγεννες βοηθάς, ενώ του τοκετού αγνοείς εσύ τους πόνους. Εσύ που τις ζώνες λύνεις κι αγαπάς τον οίστρο κι είσαι κυνηγός κι απ’ τις φροντίδες της ζωής μάς απαλλάσσεις, γοργοκίνητη, τοξεύτρια, φίλη των αγροτών, νυχτόβια, καταφύγιο, καταδεκτική, λυτρώτρια, αρσενικόμορφη όρθια». Ανατρέχοντας στους ορφικούς ύμνους για την Αρτέμιδα, βλέπεις ότι τα επίθετα δεν αρκούν για να την περιγράψουν. Μέσα στον αρχαιολογικό χώρο της Βραυρώνας αντιλαμβάνεσαι τον λόγο, όχι μόνο εγκεφαλικά, αλλά και σωματικά.

“I sing of Artemis, whose shafts are of gold, who cheers on the hounds, the pure maiden, shooter of stags, who delights in archery,” writes Homer. “Over the shadowy hills and windy peaks, she draws her golden bow, rejoicing in the chase, and sends out grievous shafts.”

As we walk through the archaeological site of Brauron, we see tamarisks and towering reeds swaying gently in the breeze. Their feathery tips rustle as the sun casts its golden glow on the Doric columns of the Stoa (circa 420 BC), the foundations of the Sanctuary of Artemis, the dome of the post-Byzantine Church of Agios Georgios (late 15th-early 16th century), and the cave where the tomb of Iphigenia was uncovered after the roof collapsed. Iphigenia, the daughter Agamemnon was willing to sacrifice to ensure favourable winds for the Greek fleet against Troy, was spared by Artemis, who replaced her with a stag. While the most prominent version of this myth has Artemis demanding the sacrifice, Euripides tells the tale differently in Iphigenia in Tauris, where Iphigenia becomes the guardian priestess of the goddess.

In the fertile valley traversed by the Erasinos River, the sanctuary of Brauronian Artemis was founded. The earliest worship dates back to the 9th century BC. The sanctuary’s first flourishing period is placed in the 7th century BC, while the first religious buildings were established in the 6th century BC. Water still flows from the ancient sacred spring, where a significant number of votive offerings to the goddess (8th-5th century BC) have been discovered. These offerings are now displayed in the nearby Archaeological Museum of Brauron, where the presence of the goddess comes to life.

She is resurrected here in all her manifestations: Artemis the protector of children; the Mistress of the Hunt, with bow, arrow and hound going after her prey; Artemis the Torch-Bearer, goddess of the underworld, indicating her relationship with Hecate; Artemis with a flaming torch, as the goddess of light, who purifies and punishes, the protector of childbirth; Artemis riding a bull as the goddess of nature and fertility; Artemis holding a young girl in her arms, protecting her during the passage from childhood to adolescence; Artemis the protector of craftsmanship and weaving; Artemis, guardian of wild animals; and Artemis the virgin goddess who, in the Classical era, was associated with Selene (the moon goddess).

As we step back into the archaeological site, these votive reliefs, statues of young girls and boys, clay figurines, and vessels seem to come to life. We hear the sound of the river, which has been flowing here since ancient times, though it is no longer visible. Once running above the reeds that shield the back of the Stoa, it now only murmurs beneath a stone bridge from the 5th century BC.

We walk in the shadow of the hill, amid eucalyptus and olive trees and prickly pear bushes, just a few metres from the wetland. It’s as if the exhibits in the museum have come to life, offering scenes from the mid-5th century throughout the 4th century BC, when the sanctuary was in its heyday, bustling with worshippers who came to make sacrifices or seek the goddess’ protection. Many arrived in processions to take part in the Brauronia, a festival held every five years.

“Hear me, O queen, Zeus’ daughter of many names, Titanic and Bacchic, revered, renowned archer, torch-bearing goddess bringing light to all, Diktyнна, helper at childbirth, you aid women in labour, though you know not what labour is. O frenzy-loving huntress, you loosen girdles and drive distress away. Swift, arrow-pouring, you love the outdoors, and you roam in the night. Fame-bringing and affable, redeeming and masculine in appearance, Orthia...”

Looking back at the Orphic hymns to Artemis, it becomes clear that no collection of adjectives can truly capture her essence. At the archaeological site of Brauron, you understand why - not just intellectually, but emotionally, too.

ΦΟΡΕΜΑ: ANGELOS BRATIS. ΣΑΝΔΑΛΙΑ: ANCIENT GREEK SANDALS. TANK TOP ΑΠΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΣΥλλογή. ΦΑΡΕΤΡΑ: AUMORFIA.

COPYRIGHT © ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΝΤΙΣΜΟΥ / COPYRIGHT © HELLENIC MINISTRY OF CULTURE

Μικρά κορίτσια, ηλικίας 5 έως 10 ετών, μαθήτευαν πλάι στην Αρτέμιδα Βραυρωνία. Τα έφερναν εδώ οι γονείς τους προκειμένου να προετοιμαστούν για τη ζωή τους ως έγγαμες γυναίκες. Ήταν γνωστά ως «Αρκτοι» (μικρές αρκούδες), υπηρετούσαν στο ιερό της θεάς και έμεναν κατά πάσα πιθανότητα στα δωμάτια που αποκαλύφθηκαν πίσω από τη Στοά. Στο πλαίσιο της γιορτής των Βραυρωνίων η «αρκτεία», στην οποία συμμετείχαν, αποτελούσε διαβατήρια τελετή που σηματοδοτούσε το πέρασμα από την παιδική ηλικία στην εφηβεία.

Young girls trained in the service of Artemis Brauronia from the age of five until ten. Their parents brought them here to prepare for their future lives as married women. They were known as arktoi (little bears), serving in the goddess's sanctuary and most likely residing in the rooms uncovered behind the Stoa. As part of the festival of the Brauronia, the Arkteia -in which they participated- was a rite of passage marking the transition from childhood to adolescence.»

Μαρμάρινο αναθηματικό ανάγλυφο («Το Ανάγλυφο των Θεών»), 420-410 π.Χ. Απεικονίζονται με τη σειρά από αριστερά ο Δίας καθισμένος, η Λητώ, ο Απόλλων και η Άρτεμις. Στο τμήμα της παράστασης που λείπει παρουσιάζονταν πιθανώς ο Ορέστης και η Ιφιγένεια πάνω σε άρμα συρόμενο από ζεύγος ελαφιών. Ψηλά δεξιά στη φωτογραφία, διακρίνουμε μαρμάρινο κεφάλι γυναίκας που μάλλον ταυτίζεται με τη μορφή της Ιφιγένειας, που λείπει από το ανάγλυφο. Στο αρχαιολογικό μουσείο Βραυρώνας / Marble votive relief (The Relief of the Gods), 420–410 BC. From left to right, the figures depicted are Zeus (seated), Leto, Apollo and Artemis. The missing section of the scene likely featured Orestes and Iphigenia on a chariot drawn by a pair of deer. In the upper right of the photograph can be seen a marble head of a woman, quite possibly the missing figure of Iphigenia from the relief. At the Archaeological Museum of Brauron

ΦΟΡΕΜΑ, ZEUS-ΔΙΩΝΕ BOUTIQUE, HARNESΣ ΚΑΙ ΖΩΝΗ, ΑΙΜΟΡΦΙΑ, ΣΑΝΔΑΛΙΑ, ANCIENT GREEK SANDALS, TANK TOPS ΚΑΙ ΦΟΥΣΤΕΣ, PARTHÉNIS, ΣΑΝΔΑΛΙΑ, ANCIENT GREEK SANDALS.

Τμήμα από μαρμάρινο αναθηματικό ανάγλυφο (350 π.Χ.). Εδώ βλέπουμε τη θεά με ποδήρη χιτώνα και σανδάλια καθισμένη σε βράχο, έχοντας δίπλα της το αγαπημένο της ελάφι. Στο υπόλοιπο τμήμα του ανάγλυφου που δεν διακρίνουμε εδώ, μια οικογένεια αναθετών προσέρχεται για να θυσιάσει αίγα στην Άρτεμη. Στο αρχαιολογικό μουσείο Βραυρώνας / Fragment of a marble votive relief (350 BC). Here, the goddess, depicted wearing a long chiton and sandals, is seated on a rock with her beloved deer beside her. In the section of the relief that we cannot see here, a dedicatory family is shown as they approach in order to sacrifice a goat to Artemis. At the Archaeological Museum of Brauron

Ο υγρότοπος Βραυρώνας εκτείνεται από τα όρια του Ναού της Αρτέμιδος έως τη θάλασσα ζώνη όπου εκβάλλει ο ποταμός Ερασίνος. Εδώ έχουν καταγραφεί έως σήμερα 233 διαφορετικά είδη πουλιών. Η περιοχή ανήκει στο δίκτυο Natura 2000.

The wetland of Brauron, part of the Natura 2000 network, extends from the boundaries of the Temple of Artemis to the coastal area where the Erasinos River flows into the sea. To date, 233 different bird species have been recorded here.

Τμήμα πήλινου αγγείου με ανάγλυφη διακόσμηση. Πιθανώς η Αφροδίτη, καθισμένη σε κοχύλι. Στον ώμο της ο Έρως ή ο Άδωνις. Στο Αρχαιολογικό Μουσείο Βραυρώνας. / Fragment of a clay vessel with relief decoration. Possibly Aphrodite seated on a shell and either Eros or Adonis on her shoulder. At the Archaeological Museum of Brauron

Ο υγρότοπος Βραυρώνας από ψηλά / The Brauron wetland from above

Μαρμάρινο άγαλμα κοριτσιού (τέλη 4ου αιώνα π.Χ.). Φοράει πολύπτυχο ποδήρη χιτώνα, ζωμένο ψηλά, και ιμάτιο που συγκρατείται στο αριστερό χέρι. Χαμογελά με την αθωότητα της παιδικής ηλικίας και κρατάει λαγουδάκι σε «φωλιά» που σχηματίζει το ιμάτιο. Στο Αρχαιολογικό Μουσείο Βραυρώνας / Marble statue of a young girl (late 4th century BC). She is wearing a long pleated chiton, belted high, and a himation draped over her left arm. She is smiling with the innocence of childhood and holds a small hare nestled in the folds of her himation. At Archaeological Museum of Brauron

Αγάλματα κοριτσιών και αγοριών (τέλη 4ου αιώνα π.Χ.) στο Αρχαιολογικό Μουσείο Βραυρώνας.
/ Statues of girls and boys from the late 4th century BC, housed in the Archaeological Museum of Brauron

Η Άρτεμις συχνά απεικονίζεται με σκύλους να τη συνοδεύουν στην αναζήτηση θηράματος, αφού εθεωρείτο και θεά του κυνηγιού. Εδώ, η Μπριάννα με την Ciara και τη Lexis.

Artemis is often depicted accompanied by dogs in her pursuit of prey, as she was also revered as the goddess of the hunt. Here, Breanna O'Mara is accompanied by Ciara and Lexis.

Η ΑΡΧΕΤΥΠΙΚΗ ΜΠΡΙΑΝΑ Ο΄ΜΑΡΑ THE ARCHETYPAL BREANNA Ο΄MARA

Η μητέρα της συλλέγει νομίσματα. Πριν από λίγες μέρες, απέκτησε ένα ακόμα. Χαρούμενη, έσπευσε να το πει στην Μπριάνα: «Ο θεός σου μου έκανε δώρο ένα υπέροχο νόμισμα. Έχει πάνω τη θεά Άρτεμη». Μου αφηγείται χαμογελώντας την ιστορία αυτή η Μπριάνα Ο΄Μάρα, που καθήλωσε ως μοναδική γυναίκα στη θρυλική παράσταση του Δημήτρη Παπαϊωάννου «Εγκάρσιος Προσανατολισμός». Δαγκώνει ένα κόκκινο μήλο με το πρόσωπό της να αναζητεί τις αχτίδες του ήλιου, λίγο πριν σταθεί κάτω από τη Στοά στον αρχαιολογικό χώρο Βραυρώνας. Απέναντι βρίσκεται ο Ναός της Αρτέμιδος και ο τάφος της Ιφιγένειας.

Είναι εδώ για να περπατήσει στα χνάρια της θεάς που κοσμήι το πολύτιμο νόμισμα στο πατρικό σπίτι, στο Ντιτρόιτ των ΗΠΑ. Εκεί όπου γεννήθηκε και 12 ετών αποφάσισε ότι αυτό που θέλει να κάνει είναι να χορεύει. «Σε εκείνη την ηλικία πέθανε ξαφνικά η θεία μου. Θυμάμαι να είμαι στο δωμάτιο των γονιών μου, με κλειστά τα φώτα, ανοιχτό το ραδιόφωνο, και να χορεύω. Δεν μπορούσα να συνειδητοποιήσω ότι η θεία μου είχε φύγει, κανείς δεν μου το εξήγησε σωστά, ήταν ο μοναδικός τρόπος που είχα να το κατανοήσω. Μεσ στο σκοτάδι χορεύοντας, με τον ιδρώτα και τα δάκρυα να τρέχουν».

Άρχισε μαθήματα στο μικρό στούντιο της Mary Lou Parker. «Δεν μπορούσε να βρει μια γωνιά για να με τοποθετήσει, ήμουν ένα ψηλό, μακρύ παιδί», λέει. Ανοίγει τα χέρια της και είναι σαν να μπορεί να αγκαλιάσει όλο τον Ναό της Αρτέμιδος. «Ο χορός έγινε η διέξοδός μου. Ένας τρόπος να κατανοήσω πράγματα όπως ο θάνατος της θείας μου». Σχεδόν 18 ετών, πήγε στο Σικάγο για ακρόαση στην περίφημη σχολή χορού Juilliard. «Πήραμε το τρένο για το Σικάγο ενώ είχε χιονοθύελλα», θυμάται και χιονονιφάδες πέφτουν στον αρχαιολογικό χώρο, στα πύρινα μαλλιά της, το πρωί του Φεβρουαρίου που έγινε η φωτογράφιση για το Blue.

Έγινε δεκτή στη σχολή, έφυγε για τη Νέα Υόρκη και αποφοίτησε παίρνοντας το βραβείο Joseph W. Polisi. Λίγα χρόνια μετά, και ενώ βρισκόταν για παραστάσεις στο Κάσελ της Γερμανίας, έμαθε ότι γίνονται ακρόασεις για το Χοροθέατρο Βούπερταλ της Πίνα Μπάους. Από τα 1.800 άτομα που εκδήλωσαν ενδιαφέρον, κάλεσαν τα 300 σε ακρόαση και η Μπριάνα ήταν ένα από τα δύο άτομα που επελέγησαν· η πρώτη γυναίκα που προσλήφθηκε στο χοροθέατρο της Πίνα Μπάους, μετά τον θάνατο της θρυλικής χορεύτριας και χορογράφου.

Χόρεψε σχεδόν σε όλα τα έργα που έχει χορογραφήσει η Γερμανίδα δημιουργός, ερμήνευσε πολλές φορές τον ρόλο στο πιο προσωπικό της έργο, στο «Café Müller». Στο Βούπερταλ γνώρισε τον Δημήτρη Παπαϊωάννου, που ετοιμάζε τότε το «Since She», μια επιτολή αγάπης στην Πίνα Μπάους που αποθεώθηκε σε όλο τον κόσμο. Η Μπριάνα ήταν 29 ετών και ένιωθε έτοιμη να κάνει νέα βήματα.

Βρισκόταν στο Παρίσι για μια παράσταση του «Since She» έχοντας στη βαλίτσα το νυφικό της, αφού θα έφρευγε για τις ΗΠΑ προκειμένου να παντρευτεί. «Πάντα πριν βγούμε στη σκηνή αγκαλιαζόμαστε. Ήμουν, λοιπόν, στην αγκαλιά του Δημήτρη και μου λέει: “Να σου κάνω μια ερώτηση; Θέλεις να είσαι στο νέο μου έργο;”» θυμάται. Αναφερόταν στον «Εγκάρσιο Προσανατολισμό», που της χάρισε το βραβείο Danza&Danza ως καλύτερης χορεύτριας το 2021.

Στέκεται πίσω από ένα δάσος με αγάλματα παιδιών μέσα στο Αρχαιολογικό Μουσείο Βραυρώνας – η Άρτεμις ήταν η προστάτιδα θεά τους και συγκινείται. Λίγο πριν, ρωτούσε τις πέντε φοιτήτριες της Κρατικής Σχολής Ορχηστρικής Τέχνης, που συμμετείχαν στη φωτογράφιση, για τα σχέδιά τους, τους έδινε ιδέες και συμβουλές. Στέκεται πίσω από τα αγάλματα και πατάει στα «παπούτσια» της Αρτέμιδος, της προστάτιδας των παιδιών. Όταν βγαίνουμε έξω, ο αέρας έχει κοπάσει, ο ήλιος βγαίνει και χαϊδεύει τα χέρια της, όσο η ίδια γέρνει προς τα πίσω, τεντώνει το τόξο, τρέχει στα υγρά λιβάδια της Βραυρώνας. Αρχετυπική. Να μια λέξη που ταιριάζει στον κόσμο που εκφράζει και ερμηνεύει η σπουδαία Μπριάνα Ο΄ Μάρα.

Breanna O’Mara, who captivated audiences as the sole woman in the otherwise all-male cast of Greek choreographer Dimitris Papaioannou’s “Transverse Orientation” – a performance that graced some of the world’s most prestigious stages over three years – is talking with Blue at the archaeological site of Brauron in eastern Attica. She bites into a red apple, her head tilting to catch the faint Attic sun as she walks beneath the Doric stoa, facing the Temple of Artemis – and the tomb of Iphigenia, and shares a story; her mother, a passionate coin collector, recently acquired a new piece she was eager to share with Breanna. “Your uncle gave me the most wonderful coin. It has the Goddess Artemis on it,” she told the dancer.

Breanna is here today to walk in the footsteps of the ancient Greek goddess depicted on the coin resting back in her family home in Detroit, Michigan – the city where she was born and where, at the age of 12, she decided she would become a dancer. “It was around the same time my aunt passed away suddenly. I remember being in my parents’ bedroom, the lights off, the radio playing, and dancing. I couldn’t make sense of her death. No one explained it to me properly, and this was the only way I could come to terms with it: dancing in the dark, with tears and sweat running down my face and body.”

She began taking dance classes at a small Detroit studio run by Mary Lou Parker. “She couldn’t find a place for me; I was a tall, lanky child and there wasn’t enough room to leave space between the other students... And I was growing up so fast,” she says. Spreading her arms wide, it’s as if she can fit the entire Temple of Artemis and the adjacent Byzantine Church of Agios Georgios into her embrace.

“I ended up taking 13 lessons a week. The studio became my outlet. It was my way of making things – like my aunt’s death – make sense.” Shortly before turning 18, she tried out in Chicago for the world-famous Juilliard School. “We took the train to Chicago in a blizzard,” she recalls, as a few snowflakes drift down on the archaeological site during the photo shoot on this cold February morning.

Breanna passed the auditions and moved to New York. Upon graduating, she received Juilliard’s Joseph W. Polisi Award at just 22 years old. A few years later, while performing in Kasel in Germany, she heard that auditions were being held for Pina Bausch’s Tanztheater Wuppertal. It was too good an opportunity to pass up. Of the 1,800 applicants, only 300 were called in – Breanna was one of just two dancers selected at the end of the process. She was also the first woman to be hired by Pina Bausch’s company after the legendary German dancer and choreographer’s death in 2009.

The American performer danced in nearly every piece choreographed by Bausch, including “Café Müller,” Bausch’s most personal piece. It was at the Wuppertal that Breanna met Dimitris Papaioannou, who was working on “Since She” at the time – a piece he described as a “love letter” to Bausch. The piece premiered in 2018, embarking on a world tour. Breanna, on the verge of turning 30, was ready to forge new paths.

In Paris for a performance of “Since She,” Breanna had packed her wedding dress – by Halston – into her suitcase, as she was returning to the U.S. to get married. “Before every performance, we’d have a hug. I was in Dimitris’ arms when he asked, ‘Will you dance in my next piece?’” That piece was “Transverse Orientation.” Breanna said yes, and in 2021, her performance earned her the esteemed Danza&Danza award.

Now, standing behind a cluster of statues of children in the Archaeological Museum of Brauron, Breanna is surprised to learn that Artemis was the protector of children. Moments earlier, she had been conversing with five students from Greece’s National School of Dance, sharing her experiences and offering advice. As she steps behind the statues, it’s as though she is stepping into Artemis’ shoes.

Emerging from the museum, we find the wind has calmed, and the sun now caresses Breanna’s face, hands and red hair. She leans back, pulls on her bowstring, and runs across the wet fields of Brauron. The word “archetypal” comes to mind – the word that best captures the world expressed and interpreted by the great Breanna O’Mara.

Στη φωτογράφιση συμμετείχαν οι φοιτήτριες της Κρατικής Σχολής Ορχηστικής Τέχνης (ΚΣΟΤ) Ντανιέλα Λάμας, Βασιλική Μπούστα, Αργυρένια Ρούσσου, Λυδία Σταματίου, Μαρία Χανδρινού. Τις ευχαριστούμε θερμά, όπως και τον διευθυντή της σχολής, κύριο Δάφνι Κόκκινο.
/ The photoshoot featured students from the Greek National School of Dance (KSOT): Daniela Lamas, Vasiliki Boustas, Argyrenia Roussou, Lydia Stamatiou and Maria Chandrinou. Our sincere thanks to them, and to the school's director, Dafnis Kokkinos.
Fashion Editor: Dada Ioannidou, Art Direction & Set Design: Nikos Yfantis, Make-up: Manos Vynichakis (www.manosvynichakis.com), Hair: Enez Manav, Assistant: Ilias Koutsaftikis (Beehive Artists), Videographer: Vladimiros Nikolouzos, Aerophotographer & Drone Operator: George Pappas, Photographer's Assistant: Katerina Goritsa, Fashion Associate: Vassiliki Symeonidi

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ: ZEUS+ΔΙΟΝΕ: ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 6, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ. 210-32.30.132, ANCIENT GREEK SANDALS, ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 3-5 ΚΑΙ ΒΟΥΛΗΣ, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ. 210-32.30.938, AUMORFIA, ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 17, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ. 210-33.19.904, WWW.AUMORFIA.COM, ANGELOS BRATIS ATELIER: ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ 7, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ. 210-72.18.838, PARTHENIS: ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ 20, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ. 210-36.33.158